

været til Stede baade i Loven af 1921 og i Loven af 1924, og det er det, som sker ved det Lovforslag, her foreligger til Behandling.

Naa, nu er det ikke afgørende, om det ærede Medlem finder, at her er Sammenhæng eller her er Brud, det, som er det væsentlige, er, at det ærede Medlem dog er klar over, at den Arbejdsløshedslov, vi har haft siden 1921, saaledes som den blev ændret i 1924, ikke fortsat kan opretholdes. Det ærede Medlem er ganske klar over, at dette ikke lader sig gøre, at dette fører ud i Tilstande, som det ærede Medlem meget rigtigt har fremstillet her gennem en Skildring, jeg kan give min Tilslutning. Tilbage er kun Striden om, hvorvidt vi skal gøre flere Skridt for at naa tilbage til Forsikringsordningen, for at faa Ansvar et lagt dér, hvor Indflydelsen paa Lønpolitikken er, eller om vi kan gøre det i eet Skridt. Jeg mener det sidste, det ærede Medlem mener det første, og naar det nu er god radikal Politik at vise en saadan Forsigtighed baade med Hensyn til at sætte sig Maal og at søge Midler, ja, saa er det vel en Konsekvens af den Tidernes Ugunst, som det radikale Venstre i den senere Tid har været ude for, og som jeg godt forstaaer kan give en vis Famlen ved Afgørelsen af, hvor langt man tør gaa. Jeg tror, jeg tør sige til det ærede Medlem, at han ikke fortsat skal stikke Taaen i og gyse tilbage, fordi han synes, Vandets Temperatur er en Smule ubehagelig, han bør sammen med os andre gøre Skridtet fuldt ud. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at Virkningen vil blive den samme som den, den pludselige Dukkert har paa den badende.

Det ærede Medlem kunde ønske sine 3 smaa Mænd, de 3 smaa populære Mænd, vi alle erindrer fra tidligere Behandlinger af denne Lovgivning, Plads i det Lovforslag, her foreligger. Jeg maa sige, jeg har ikke noget afgørende mod Synet af disse Personer, slet ikke. Det ærede Medlem tager ganske fejl, naar han tror, at den Tvivl, jeg har næret om det heldige i, at de præsenteredes her, skulde skyldes, at de 3 Personer har deres Udspring i det radikale Venstre. Det ærede Medlem tager ganske fejl heri. Men jeg ser saaledes paa det, at de Arbejdere, som er beskæftigede i det lille Erhverv, gaar fra den store til den lille Arbejdsgiver, hyppigt stærkt skiftende, og at det derfor i Virkeligheden neppe kan siges, at de Arbejdsgivere, som beskæftiger faa Folk, er uden Betydning for den indenfor de forskellige Fag tilstedeværende Arbejdsløshed. Men paa den anden Side: man har ved det Forslag, der her foreligger, bestræbt

sig for — og det har været et ikke uvæsentligt Formaal — at lette den Byrde, Lovgivningen har lagt paa Arbejdsgiverne i de senere Aar; og hvis der her i Tinget kan opnaas Enighed derom, saaledes at det ærede Medlem i øvrigt vil kunne støtte Gennemførelsen af de her foreliggende Forslag, skal det ikke støde paa afgørende Vanskeligheder fra min Side, om disse 3 Mænd skal gaa med.

Det undrede mig, at det ærede Medlem kunde udtale, at Regeringen med det Forslag, som her foreligger, har i Sinde at svække Arbejderklassen. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han ved at læse den Tale, jeg har holdt i det andet høje Ting om denne Sag, var kommet til dette Resultat. Det ærede Medlem tager ganske fejl. Jeg mener tværtimod, at en fortsat Opretholdelse af den Arbejdsløshedslovgivning, vi nu gennem Aar har haft, i Tider som disse, altsaa under Forhold, som er ulykkelige, men som har deres Rod indenfor selve vort eget Produktionsliv, bidrager til at svække Arbejdernes moralske Følelse og bidrager til at svække Ansvarsfølelsen hos dem, der som Arbejderledere har afgørende Indflydelse paa Produktionsvilkaar og Lønpolitik her i Landet. Derfor maa vi bort fra denne Lovgivning. Vi tjener alles Interesser, ogsaa Arbejdernes, ved at lade det ske saa snart som muligt, ved at vi ogsaa paa dette Omraade, saaledes som vi for længst burde have gjort det paa alle Omraader, tager Paripolitikens Konsekvenser. Nej, det, vi tilsigter med denne Lovgivning, er i Virkeligheden at bidrage til at faa Hjulene i Gang, saa der baade fra Kapitalens og fra Arbejdernes Side kan tages fat paa de Vilkaar, som Tiden byder, samtidig med at Ansvar et for, at dette ikke sker, Ansvar et for den Ledighed, der deraf maatte blive Følgen, for den Lønpolitik, der følges her i Landet, lægges dér, hvor det alene kan lægges, nemlig dér, hvor Afgørelsen af, under hvilke Vilkaar og for hvilke Lønninger der skal arbejdes, træffes.

Det ærede Medlem spurgte mig gentagende, om det var en Skinforhandling, der skulde føres her i Tinget, eller om det var en Forhandling, som tilsigtede at naa et Resultat, eventuelt at naa til Enighed om Lovforslaget. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at det er det sidste. Men det ærede Medlem maa forstaa, at paa selve Grundlinien, paa det Skelet, om hvilket denne Lovgivning skal formes, kan han ikke faa Hovedindflydelsen. Det ærede Medlem maa forstaa, som ogsaa Socialdemokratiet maa forstaa det, at er man Mindretal, maa man tage Mindretallets Kaar, og er man